உ

ஓம் குஹப்பிரம்மணே நம:.

கந்தர் ஓலியலந்தாதியும்,

குகப்பிரமவருட்பத்தும்

தேவைப்பதியெனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த
பாம்பன்
சா. அப்பாவுபிள்ளையாகிய
குமரகுருதாசர் அவர்களால்
அருளியது.

இவை
திருமூலாமரபிலெழுந்தருளிய
ஞானசுந்தரசுவாமிகளின சிஷ்யவர்க்கத்து ளொருவராகிய
மண்ணிப்பாக்கம்.
அப்பாதுரைமுதலியார் வேண்டுகோளின்படி
சென்னை.
மநோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி.
1897.

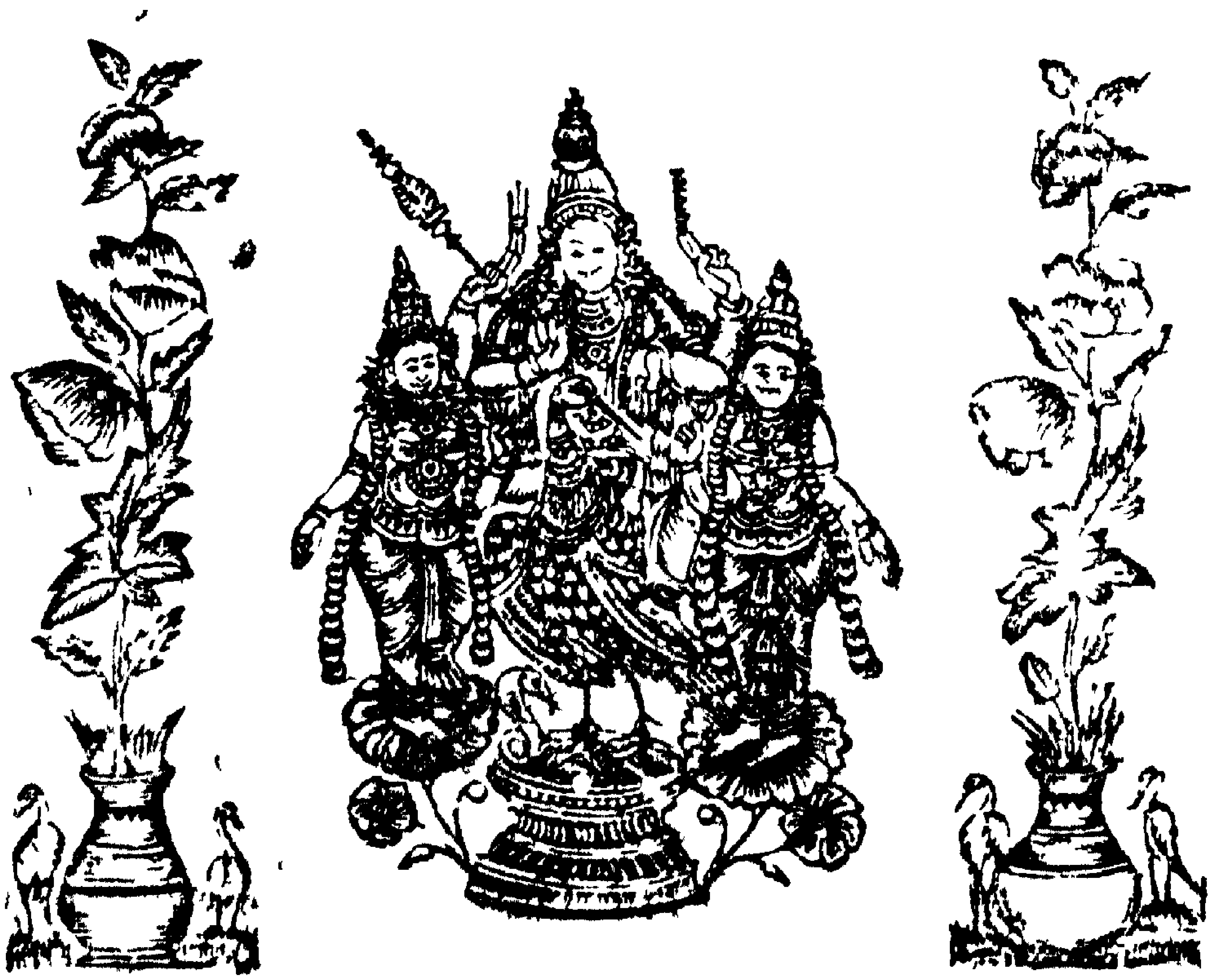

ஓம் ஸுப்பிரம்மணே நம:

கந்தர் ஒலியலந்தாதி.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

உலகெலாம் போற்றிருமை யோங்கிறையா யன்பர்க்
கலகெலா நீத்தகணிட் டாட்கொண் — டிலகு
மொருகந்த வேண்மே லொலியலந் தாதி
பரவநால வாயன்காப பாம். (௧)

நூல்.

பருதிக்கே மாறுயுமிப் பார்த்திவத்திற கந்தப்
பருதியொன் றுமனனும் பன்பற — ஒருமுதலாய்ப்
பாசியைப பாசப பசிலைவ விளக்குமுரு
கேசவின் பிடடா ளனே. (௧)

ஏனைநீ யறிவிக்கர் தேனு னறியத்
தினையே னுர்த்தரங்கொல சேயோய் — தினையே
யனாதமு முன்னைத் தழுத்திநின் றுலம
மனேலயவின் பெய்தாவோ வந்து. (௨)

வந்திக்கும் பதத்திமைமைக் கண்ணுன் வரவுண்டென்
றுந்திக் கவேண்டா னேர்பாதிக் — காந்தநந்தி

சொற்றநொடி தந்தியமே சொற்றவணம் பற்றிடுவார்க்
கற்றமிங்கேன் சேயர் வறை. (௩)

அறையோர்த்தி னாதரமு மாகமத்தி னீறாக
துறைநீத்த சிவபரத தோய்வை—யறைய
மலத்துகள மாயறையா வபயபத்தை நுன்னை
யலத்துறமுன் னேன்முருகே சா. (௪)

சாவயன மென்றிருமை சாற்று மறந்தினைப்
போவ வலிக்குக ருணையிகக—தோவுமன
வன்மையா லெய்தவுனல் வாரிலைந் தோய்ப்பவெழுக
தன்மைபோ லாம்பொறிகக தா. (௫)

தாவின் முகரிமைச் சாகரப்பொன் ஞாங்கருளாய்
மாவல லகத்தேக வாளவிரும்பு—சீவ
ருறழ்வுக் குறழ்வா யுளகின்னைத தான்விடுகை
யுறழ மயிட்த் துளே. (௬)

உள்ளும் புறனு மொருதெளிவா யோங்குக
வள்ளா லுனையயர்த்த மாழையினேன்—ஒள்ள
விகந்தபுன் னெஞ்சுடைமை யெறகியறகை யேனும்
புகழ்ந்தபயன் போங்கொல புகல். (௭)

புகலுமென் போன்முயிர்க்குப் போதமரு ளாலோ
சிகலில் விதுப்பியல்பு சிங்கா—விகல்வேலோ
யுன்றகைக் கீரமியல் புள்ளதனுற் றேம்பொறுத்துன்
னன்றடிக்கீழ் வைத்தா ணயந்து. (௮)

நயங்கெழு வாக்கதநி னம்பாவென் றேந்தா
தயங்காஸ்ட லேச்சததிச் சாமீ—யுயங்குமணிக
குன்றூர் குயமின்னா கூர்மால பொலாதென்று
நன்றாயென கேட்கவ்டே னன். (௯)

நானியா யானுசெவவி நானோது நீயேது
நானீ யெனறகுமோர் நாவேது—தேனி
நுகரா வளிநுகரு நுனனபய மறறா
பகர்வார் பலவேற பரா. (௧௦)

நேரிசை யகவற்பா.

பராசரன் மகார்க்கும் பரிநதுநீ மேனு
ணிராதர சரத நீபபறு நிலையைக
கருணை கூாநது கரகுறி யைநதா
னருளிய மாண்பு திருவரு ளன்றே
வதத்தி யததிக் கிததகைமத தெனு
மித்தலுந துய்ததனா ரததிபோ னல்லார்
பாழதத நெஞ்சினேன் சூழ்ச்சி விளிநத
மூழ்தத குறுஙகதுப் போட்டை யுறழ்நதத்
தீஙகழை நீததுமே லோஙகிலே யுண்குப்
பீங்குறழ் வுடைநதுமா லோம்பிடு போக்குழிச்
திரிதரா நின்றேன் குருபரா வெனறுன்
பரிபுரா லஙகிர்த பதுமதநதா ளிணைக்கே
சரண்புகுந் தினுனான் றிறைஞசெனைத தழீஇ
முரண்படாத் தருக்கினைப் புரநதருளா புரிதி
சூர்மிக னவப்பச் சுபச்சி
றார்மகன் மிதாப்ப வுளமே யவனே. (௧௧)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

அவனி பரந்த ஞ்பிறு மென்சொல்
உவணை மன்று யுயரினு மென்கொலு
ஆசு முதிரம்வித தாரஞ் சிததிர,
மாசறத் தெரிக்கு மாக்கவி யாயினென்
ஒத்தொரு சதுவுஞ் சாததிர மாறு
மூதத தந்திர மூவே ழேழு
மேனைய வெவையுங் கெழுமுவ ஞயினென்
தான மிட்டி தவமுள ஞயினென்
தேர்ந்தவெண் சித்தி சார்நதுள ஞயினென்
கூர்ந்த வீரச் சேந்த வருள்கென்
தாழ்த்தி வாழ்த்தி யொடுங்கெக்க முதத
வாழ்க்கைப் பேறு வாய்ப்பி னலதா
ரல்ல கண்ட மாமுதிப் புலபபுத
தொல்லே யிறுங்கொ றாய்நறு வரததத
தொங்கள் மொய்ம்பு துளங்கொ தாயுன
தங்கட் கருணை யனுகிலுய் குவலே. (கஉ)

நேரிசை யகவற்பா.

குவளை யுறழ்கோச் சிவைகரக் கிளளாயீ
துணியவி ரினன்பாம் பணிமுத லைய
வெட்டுத் திருக்கிறை சூட்டிய கைய
விமையிசை திரிதரு வமரர் முதல்வ
செருநற் செற்ற வொருவிறப் பிறைவ
சேந்த குமர காந்த வெந்தாய்

நனக்கோர் தோறறம் பிறுற்ற புராண
நுவன்ற தேனுஞ் சிவன்ற னவூர்ந்தர
சிட்டிவாய் * முன்கிளர் சித்தத்து ணின்று
வந்த கதழ்வும் வரூதுள மிழறறு
மாதரொட் டடைமறை நீயளி யாமுன்
னியறகை பேவ ரிஞ்சபபவல் லாரொவ
வுயிாகருழு வுளத்து மொருசிவ னுளத்தும்
விழுமிய வொன்று முழுமுத லென்னீ
நிறைதா லன்றே பொன்றுக் குகவயி
தானமுற்ற தகையினைக் கறுரா
தெளிதிற றேர்ந்துன் றுள்ள லந்தாள
சேர்ந்த வழிதடுதே சேர்த றுணிபென்
றீண்டிச சிறியேன் பூண்ட விரததி
காண்டாய் கருணைக் கடியீர்
தாண்டாண் மரீஇய வரிப்புக் கமித்தே. (கஅ)

நிலமண்டில வகவற்பா.

கமிசை சரிததிடு நிமிலமஞ் சன்ன
மாறின் றன்பர் மாட்டருள் வானே
மாமைக் கருணைப் போழ்வின் மணியே
கிரவுஞ்சப் பறம்பற கீழ்மை கிறையே
புராண விருகருப் பிராமண மதினு
மேத்திய வுருதா ருக்த மதினு

---

* இத்தை மகேசரருடைய மகாசிருஷ்டி காலத்தென்றுசொல லப்படும்.

மேருவை யசுரி ஞரு ணத்தினு
மாரண பிரக தாரண்ய கததினுஞ்
சாமச் சாந்தோக் கியமோர் சடிவினு
மெய்யா கமத்தினுஞ் சைவபுரா ணத்தினு
மங்கல் சூத சங்கிதை யதினு
முகரீமை யன்றேன முதறியன் றென்று
வலியுறுத் திவலத் திடன்மா மாண்புச
சான்றே யதறகோர் சான்ருய் நுகைதக
கதிர்த்த தார வததமு முளவா
லவ்வத ரன்றீண் டெவ்வத ரும்பற
றேதுன் றகவா னினியினி தாயிவ
வெளியேற கெளிவந் தெனுட்டோய்ந தருளே. (கச)

இணைக்குற ளாகவற்பா.

அருட்பெருஞ் சோதிப் பெருக்கே தருகமே
கருப்பைச் சுருக்கை யெருக்குபுட் கரமே
நானி துறந்தநாப்பண் டலேயே
வாஞேர் குரங்கொள வேளு யகமே
தகைம்பி யோனிக் கிசைநத பதியே
விசும்பியச் சிறுமியை வேட்டொரு முருகே
யென்மனு ரின்னுச் சனமமே னுறுவர்
சின்மயச் செருக்க துறதே
தமியேன் முனமுந் தமனுசால வினைபுரிஇ
திமிரில் வாக நேர்ந்த தெனினு

கந்தர் ஒலியலந்தாதி.

மலவினை சடமற றெனையஃ தணுகற
கெவ்வுறழ வும்மிலை யத்தனு விகலுன்
திருவருட பரிவே மருவிட வாறறுபு
புரநதது மதுவே நிரந்தர மென்று
வயிர்பபற வோர்ந்தே னைய முறறினு
மயிர்பபறு பயபபுழி
நிறீஇ மரீஇ நிகரூஉ
மறிநூ றுகககனுன் பொறிககனி யாமே, (கரு)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

ஆமய மணவா வாமோத வோதம
படிநதிடற குளகு பசுக்காள கேண்மின
சிதடன் கோறறுணை யதுகொடு திரிதரல
கடுப்பக் கருவி யடுத்துயு நீவிர
கருவிக் கோல்பிடித் தருளொடு நடத்தும்
வீர மிறறென வோரி னலங்கிளா
மெய்க்க ணிகைததுப் பொய்க்கண் புதைததரு
டிருவருட் பகவன் பரிவொடு கிட்டிடு
மௌனமே தாவிய ரிசைததுண் டதாஅன
ருட்சிசா லீச்சுர சாட்சாத் கார
மதனால் வீடென் றதர்வணத் துச்சியு
மந்திர நெறியு மலையிலக் காகக்
கூறு மிவற்றிறக் கூர்த்தநெறு சிலிகள
கண்ணுரு தனுபலக் காட்சியோன் றறறு

நாமபிர மமெனு மகம்பிரம னாவாற்
பயிலவெறு றுணரின் பயனொன் மாட்டு
முறறுழல் வேன்கொ லுன்கழற் றுணைக்காட்
பட்டு மியனை கட்டின் புருது
விமல சித்த குமர குருபர
வமல பதத ரமுதவா ரிதியே. (௧௬)

நேரிசை யகவற்பா.

வாரிதி வளைஇய மாக்கூ முகத்துஞ்
சாரில கிலேகர் தான முகத்தும்
பொருவற நின்ற பரமசற குரவ
முருகுற நின்ற சரவணக் குமர
நின்மெய் யடியர்க் கம்மெய் விதிர்ப்பு
நிரைமயிர்ப் புளகஞ் செறிதரு வியர்ப்பு
களிகெழு பாட்ட மொழிநழு வியறகை
கிளருளநடுக்கம் பொழிவிழி கடுப்ப
வுளநெட் குழறி யுயிர்நிலை யுணங்க
வுணர்த்தத தன்றனை யுள்ளித்தி விரமுற
லெனுமெண் டிறனு னிவந் தெழுபோழ
தீடின் முதுக்குறை விலைக்குவா னருளுன்
பெருந்தக வுகவிப் பேயேன்
பொருந்துவா னீண்டுப் போற்றுமா றென்னே. (௧௭)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

என்னுயிர்க் குயிரா மன்னிய தோன்றா
வின்னமிழ் திழுதை யேய்ப்ப வெளியே;

கருளிய வோர்கீ ரதர்மறந் தழுங்கென்
மருளுள மோனீன் டுந்கமு முலப்புங
கெழுமிய சகலு கேவல நிலைபின்
முழுமுத லாமுனக் களியூ ணுதனை
யாக்கம யதனுமுன் யோக்கிய மாக
நோக்கிய விடய மயோக்கிய மென்னத
தோன்றலி னுறநிலை தோனரு நீமையு
நோன்றவவ வியான்டு நூங்கிரு வினைசசம
னுறலா னவறறை யொண்வயிற தவததினின
றிறைபிரோ ரிததிடையும் பணியோ டிசைததுள.
வயிரதவ மலமும் விலங்கிடு நீமையுங
குயின்றவவ வினைகளின் பயன்றா லருளொனச
சுட்டற வவவருட் கட்புதைந தப்பயன்
சுதத வருளாற றுய்த்தலி னுலாங
குரிய கன்ம மொருவு நீமையு
மரியவவ் வேலை யாம்பூளா போகத
தாக்னகநா னனறென் றகறரந் தன்னு
லூக்கிய மாயை யொருங்கு நீர்மையு
மக்க ணாநங் தானு பூதி
மிக்குறப் புன்மைத் தறபோ தந்துவன்
றிடுதலி னுன்முனத் தெழுவிப ரீதமும்
வடுவுடை யூாணவ மலமுமாய் நீர்மையு
மோரு முனுற்று முறுபே றுறுமெஞ்
சீரயி லிறைவ செய்தருள கெனுதே. (கஅ)

நேரிசை யகவற்பா.

எறுது தூரத்தைநீக்கக் கெண்ணி யாய்கத்
தறுதுள விளைஇத் தனையா ணைவக்கருட்
கண்மின் மினிபோற காணு சின்றுளே
னென்மையம் மின்மினிக் கிராசியத தொடுமின
லாமற னினைப்பு மாணவத திமிரமும்
போம்வண ஞானவெய் யோனெழு குறிபபை
விளக்குவா னுன்றுகின் மிளிர்சே வாரணங்
கனிபபொடு கூவக் காண்டகங் கடிதர
வங்கம்பூ ரிப்ப வனுக்ரகம் புரிதியே
லிஙகடா கருவி யெனுமுறவி லூசி
யிரிகருங்ங் கூழா யிருக்கு மெளியேன்
கரிப்பிகஈ துன்னுட் கலநதுயு மாக்க
வசிபத மோகக மடைகுவல
கசிவுகூர் தருளுதி கருணைப் பிரானே. (ககூ)

நிலமண்டில வகவற்பா.

பிரானே விபுதர் பிரானே முனைவா
பிரானே யறிஞர் பிரானே யென்று
மிருனே மின்ன லுருனே யேசின்
ஞுருவம் புன்மீ நடாவெம் மானே
யிருதலைக் காம மொருதலைக் காம
மெனுமுக ளத்தே முனைய தேறற
மகேந்துரு தேனு மஃகிய கைக்கினை
வெஃகலை யேனும் வேட்டல் கொளலுள்ள

DR. U. V. S. IYER LIBRARY
MAHAMAHOPADHYAYA
BESANT NAGAR, MADRAS-90

வன்னணம் விடயா னந்த மகற
மன்னு சொரூபா னந்த முறுவ
ரைந்த சுத்தா வத்தையி னிறபா
ரத்தையா னிக்கா ராயினு மதனை
விழைந்து பற்றல வியினிலை மீதே
விழுப்ப விரத்தி யென்மனார் மிகக்கோ
ரித்தை யேனு மெண்ணுளேன் சிவனை
நிழந்தவி வேறே மொழிந்ததும் வறிதோ
தருசமென் பாபா லஞ்சுவர நீதந
தானுன் னேகொலோ தன்னா தணனளி
யிருஞான் றுமே லெருஞான்று முயலே
னருஞான நிராதத வளைநிறை வேறறே. (௨0)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேற்றுரு நாமப்பஃ றேறறமெ லாமனம் விவுறிறபின்
றேறறுங்கொ லோவிந்தச் சூதினை யோர்ந்தியன் சொறறிடுமிம்
மாறறமற றூறறு மதுகை யெலாதது மதுகையெனி
னூறற வுளார்கட்கன் றேகிட்டு மாரயி லாண்டகையே (௨௧)

ஆண்டவன் டெனறெங்கு மாயவிர் கேவல மன்னுமுன்னை
வேண்டிறு மாறு புவியாதி நாத மிதமுணர்ந்து
தாண்டிய சாருள வாணவத தோடெற போததையு
மாண்டிட வாறறுவை யென்முரு காவென்கண் வைகுவனே.

வைகரி யாதிசால் வாக்கிறந் தாறபோத மின்னுமிலே
ஐகவுரக் காணும்பின் னண்டது மாழ்கிற் கனத்தவருட

மெய்ய தரிசன மாமெனத் தேர்ந்த துகளற்றவர்
கைதொழுங் கந்த பிரானே யெனையுங் கருதிக்கொளே (உ௩)

கருதந்த நன்றருட் காட்சியுந் தீர்ந்த கடைமுன்னரோ
யுரைதந்த போதமென் னந்தர மேறு முலைவொழிந்த
பணையென்ற யோகமதென் றுணர் வேறும்படிவுடையார [ளே.
குருவென்று வந்திக்குஞ் சூர்பபகை ஞானவெனக கொண்டரு

கொண்ட பணையோ வினையுந் தணந்தவொர் கொள்கைவயிற
கண்ட சுகம்பணை போக மதனைக் கடந்தகளன்
வண்டில சுகாதித வீடென வோர்ந்த மதியுலகம்
தண்ட னிடுங்கும ரேசவெற கோவகுரன் றந்தருளே. (உ௫)

தந்தநீ சக்கன கடக்களிற றின்கரந் தந்திரஞ்சா
விந்திவி லோசனம் போன்றுயிா முததரு மென்மறைந்த
வந்திமே னைக்காக் கருமயிளனை போறபர மாநநதரு
நந்தநீர்ந் துறற நிலையின் றயாவளளி நாயகமே. (உ௬)

நாயக நீயென்றுர் தானென்று நீத்த நடுநிலையா
னேயதிற றேயத் துடனழுந் தான்றவர் நிறகுநிலை
வாயவே ரிக்கரா மாதிர மேறினை மானுமத்தைத்
தாயைய ளு நனை யனறியோ வேறபலென் சண்முகனே. (உ௭)

சண்முக மாகியச் சண்முகக் கூறுந் தனுளடக்கி
யண்மைமசே யின்றகண் டாநந்த மாகிற்கு மாற்றலநல்
லுண்மையென் னேத்தந்த மோதினை மெய்தற் குருறறநத்தன
னொண்மையின் றுன்னிலொயப்போதந்த சொகதவெய்திலமோ.

கந்தர் ஒலியலந்தாதி.

எய்யாமை கோறி யிருமிரு மாப்பினை யெயதுதற்குன்
பொயயா வருட்டிறம பெறறது மன்றிடி புகன்றவப்போன்
மெயயாக முறறும பெருதது மன்றி வெதுமழி பணுவேளேன்
றுயயேறற மெய்தற் கருண்முரு கோனெனுந் தூயவனே .()

தூயவெது கோனன லாசலப் போவள ரேருததிரதத்
நாயக வெறகுக் குமார குருதாச நாமமொன்றிங
கேயில குமவணம் பாலிதத தண்ணளி யெம்பெருமா
னேயுனை யேசர ணென்றடைந தேனரு ளெஃகரசே. (௱)

நதா ஒலியலந்தாதி முற்றிறறு.

குமரகுருகோமான் திருவடி வாழ்க

கலியுகம ௪கூகூ௮-ல் ஐபபசிமதிக கநதசஷடி.

3237

உ

ஓம்தஹப்பிரம்மணே நம:

குகப்பிரமவருட்பத்து.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம், கருவிளங்கனி,

இருநூற்றெட்டகர வண்ணசந்தம்.

சொலாலுயர் மகாமறை சொலாமய மிலாவொரு
சுபாலய விபூதிவிமலா
தொலாதிப கவானரு ளுதாரகு மாரவதி
சுகேசுரி கணனமுருகா
வலாரிம களாவல குலாவெயி னகாதலி
மனோரத மணாளகுழகா
வசீகர துவாதச விலோசன குகாவரி
மதூகமொய் கரோடிமுடியா
கலாபிவி மையேறிவி ளையாடெழி லுலாசஜ
கநாதக ருணாலயமணா
கஜானன சகோதர வபேதசு குணாகர
கணாளணை கமோடியர்வினோ
லொரும ருளாள்வ யிலாளவ ழியாதக
யிலாயகு கனேயருளொ
வெநாளும டியீதுமு டிதாழ்கதழ் வுளாயிடை
யிலாதெனை யனாவியருளே. (க)

பஞ்முக வராவணி பொஞரித ழியாரணி
பலாகவி றைய்ாமைகிணமீன்
பருவிழி களேபரம் விடாணமு டியாலிகை
பலாசறு துரோணமலர்பூக்
கஞாமணிநீறணி யுமாபதி முனோநல
கஞள்கண வஞோவரிதாங்
கலாநிதி யதாமரி யவோமிதே ணவோதிய
கலாவல சதாரியசதா
வஞமலை யுஞமுலை தஞதும தலாயெனு
ளஞாத முலாவுமமலா
வபேதநி லைசேரறி வுளாரொவ் ருமாவலொ
டஞவரு ளஞவருளெஞத்
தஞரலர் தமாலமி லிதுாவடி யுளாயொரு
சமானர கிதாவயின்மஞ
சடாநந குகாவெனை விடாதவ ஞர்துரி
தமோட்வு ளளாவியருள்மோ. (உ)

சராசர மெல்லாம்வினை பிராஞன துதேசவிா
தனோரயி லெஞஞுளதெஞத்
தகாதம றைசூறவி ணிநீயக றராதல
மதேகுதி யெஞவறையுமா
திராதய ணமாதியொ ருமூவகை யுநேமியி
லிலாதொழி யுவேகியவநா
ளிருவுன தஞதிய ருளோணிலுய் சராசரா
மெலாமம ரவாணை புரிமாப்

பராபர கராசன முவாவுரி தராவணி
பராசன புராரிகுமரா
பராசரன் மகார்பணி பிராமண புராதன
பராமல முராரிமருகா
நிராகுல நிராமய நிராதர நிராசன
நிருபவெ ளாயாளகுருபரா
நிசாசரர் நிசாரண புராணபரி பூரண
நிலாவிட வளாவியருளே. (௩)

தடாமுடி யொராயிர நிலாவரி முகாசுரன
சடாரிபொ டியாக்வரிமாச
சமாலம சைதோகைகு டைதாலம ணியோடைக
டடாரிக ளெலாமிரியவே
கடாமுக படாமுடை மதாவள மணிசமெய
கபாலம கடாகமிறவே
கதாயுதம் விலாழிச ரமேதியெ றிவேறு
சடாவசி குடாரமதர்போ
லெடாவணம் விராசமு றவேபணி யனேகமா
யிடாகினி யிடாரிபலபே
யிராகமொ டோடாடு டுடையு ணவாசுர
விராயனு யிரோகவனேவேல்
கடாவிய நிதேன சடாநந விடாவினை
களோடூடு டியார்பரவுமாக்
கடாவிடை யிலேயெழு திடாமல துவாதசக
கணுவென யளாவியருளே. (௪)

விமானவ ராமய மிலாவடி கடானவர்
விணோர்பகை ஞராதிமறையோர்
விரோதமி விராசர றவாணிபர் கடாசியர்
விவேகம துளாரொவருமே
யமாவரு எமாவரு னொறுவ னாவுட
னுரதம் வழாதுதொழும்
வமானவி மயாசல குமாரிகு மாரசிவ
னாறிவ டிவானமுருகா
குமாரகு ருதாசனை பொநாளும கலாதசு
குணலய விலாசவெளியே
குருபச விகாரம லமேதும ணவாதவெ
குசோபித வதீதவொளியே
சமானம திலாமது ரவாரியெ னவேநிறை
சதாசிவ மதானதனியே
தகாதநெ றிநாடியு ழலாதுழு திசேர்பரி
சதாயெமு ளளாவியருளே. (ரு)

கணம்பல நெருங்கிமு மவர்திரி கைபம்மைப
டகர்துடி பெரும்பறைமுழாக்
கரங்குணில் கொடந்தமொ டறைந்திட வழன்சுடு
களன்புடை நடம்புரிபிரான்
வணங்கிட கிரந்தர வுரன்சொலி யபுங்கவ
வரன்றொழில் கவுர்ந்தவிறலோய்
மறம்பல வயர்ந்திடி லுமன்பனை யுவந்துள
மலங்கெட விளங்குபெரியோய்

பணம்பண மெனுங்கொடி யுவன்பிணி யடைந்தனர்
படிந்தொழி வினைதொடர்வுமேன்
பதம்பத மெனும்பெரு மிதந்தின மடைந்தருள்
பதிந்தெனை யறிந்தவிர்வனோ
வணங்குடை மடந்தம யனஞ்சென விகழ்ந்தெனை
யிடைந்தனை யடைந்திடுவனோ
வணங்குழை யுணங்கியு முனெஞ்சுள னறிந்தில
னென்றெனு னிரம்பியருளே. (௬)

பருப்பொடு புழுக்கறு வைபசசடி பொரிக்கறி
பழக்குவை யுழுந்தனுவடைபால
பரப்படை முறுகக்தி ரசச்சுவை யிலட்டிடி
படைதனெனு வருக்குமெளிதாய்
விருப்புறு வரத்தைய ருளறபுத வருட்குக
•விளர்ததக மலததவிசிலார்
விதிப்பிரி யைபொறறிரு மடக்கொடி சவிச்சசி
விழுப்பவ லவாக்குறுகணே
பெருததிட வமைதனெதி ரியறறா சிறைபுததுள
பிறக்கன தணிக்குழுவிலே
பிறப்பில லருக்குலம் விடுததிரு கரபபிடி
பிடித்தறை கொடுத்துநிரவார்ச்
செருக்கள நகெகுற வுதைததுவ ணமறபமொய்
சிலைகுலமுமுவுப்பொடுனுவான்
நிடக்குடர் வெடிக்கென விழுததிட் வதைத்தவர்
திறததலை வவெற்குமருளே. (௭)

புதாவெரு கையொத்துள வகாதரு மறச்செயல்
பொலாதென் வழுத்தியலவோ
புராடம நிழைப்பது ளவாகலின் மறத்ததர்
புகாயிலை மையுத்தமமெனுச்
சதாவதி ணடப்பவ ளொலாரும ருளுறறணர்
தகாதசெ யலுறறதமியேன்
றனாரு ளாகச்சிய தெளுதுசெ யலறமுரளிர்
சமாதியி னிறுத்துமருளாரர்
பிதாவுடை யருட்டிற மதாமென மதிக்கவொா
பிரிதியை யெனக்குதவினேய்
பிராமண ஞமக்கருள் செயாமென வழுததிடு
பிராளென விருக்குமுதல்வா
உதாரவ டியர்க்கெம ஊதோகதி யிடுக்கண
துரறதருள் புரக்குமுருகா
வுரோகமில் வெறுக்கையி னையேயரு ளிநிததநு
முனேடினை யிருக்கவுருளே. (அ)

மயானசி வசம்புனை சிவாலயம் விளங்கிட
வழாதனை வயிஞ்சியெழவே
மகாமரு ளடைந்தச மனுள்வலி குலைந்திட
மனேலய முவந்தவடியார்
பொயாவெறி விளம்பிடு திராவிட வருங்கலை
பொருடுபுவியெங்குமிகவே
பொருளைமமு னைவஞ்சனை யெலாமிரி யவர்தவோர்
புரிதம விசன்மைபமுனியே

வியாதமில சுயம்பர மசேஷ்சுப் பொலிந்தொளிர
　　வியோமமெ னநின்றபொருளே
விலாசச வைசியன்றசிவ * ஞானவெளிமன்றுளி
　　விநோதந டனம்பரிகுகா
வியாதமி விளம்பிடி வயாவற நலங்கிளர்
　　வியானவெ றிகொண்டெனகமே
செழீஇவ ழியின்பிர தமேறுக ரவன்பரு
　　கிடாவரு டிலங்கவருளே.　　(ரு)

திருமுறை சொலாதவன் மறைமொழி கலாதவன்
　　சிவநெறி நிலாதசிதடன்
செலவர வெணாதவன் கொலைவினை விடாதவன்
　　றினுமுடை மறாதபுலைஞன்
குருவடி தொழாதவன் பெறுமொழி பெறாதவன்
　　குணநல னிலாதவறிஞன்
குகநம வெணாதவன் றுறவற முறாதவன்
　　குடிவெறி யறாதமுருடன்
முருகனு மயேசனு மொருபொரு ளெனாதவன்
　　முசுமன மையாதவிரதன்
முடிவுடை மகாபதம் பெறுவதி லையாகலின்
　　மொழிகறை நணுமலருடன்

* இந் ஞானவெளியினுண்மையை, இந் நூலாசிரியரருளிய தசகாரியரகசியத்தில் விசதமாயறிக.

வேறு.

தருணம ருணைசலந் தனிலுற் றிருமமொன்
றழகொடு நிலாவினைதன்
படிமல ரடியையுளம் பணிந்தவ ணையவணங்
கணையமெ னுளாடியருளே! (௧௦)

குகப்பிரமவருட்பத்து முற்றிற்று.

சகலகலா வல்லபன் சரணம் வாழ்க.

கலியுகம் ௪௯௯௮-ல் கார்த்திகைமீ கார்த்திகை.